

Marijin vrtec.

Tabor Marijinih vrtcev pri Sv. Valentinu v Loški dekaniji. Otroci zborujejo, po vseh dekanijah, pa kar v tisočih, tako slišimo in beremo. Brali smo, kako se po drugih dekanijah zbira skupaj mladina, da bi se navdušila za lepo življenje v družbi z Jezusom in Marijo. Pa je tudi za nas prišel tak dan. Bilo je na sredo, 22. avgusta. Mi smo imeli blizu do Sv. Valentina, a prišli so tudi tam od Žirov in iz tako oddaljene Sorice, vsi veseli in navdušeni ob misli, da nas sprejmejo tisti, ki nam kažejo pot v nebesa, pot k večnemu cilju. In zares je bilo lepo. Saj se nas je zbralo okrog 1300 mladih src, da se še bolj navdušimo za ljubezen do Jezusa in Marije. Sklep pridige se je glasil:

»Jezus in Marija — najboljša tovaršija!« Ta sklep smo zanesli tudi s seboj na dom. Prav tako smo slovesno obljubili živeti po božjih zapovedih, da bomo dobri kristjani in verni otroci skupnega Očeta. Še nikoli nisem slišal tako lepega ljudskega petja, ki je donelo iz tisoč mladih grl pri sv. maši in popoldne pri petih litanijah. To je bilo lepo. Sicer nam je nekoliko ponagajal dež, pa to nas ni motilo in ni kalilo našega veselja. Med odmorom pa nas je zabaval še po domače »Pestotnik« iz Luše. Z veseljem in radostjo ter dobrimi sklepi smo se popoldne razšli na svoje domove v nadi, da se drugo leto zopet snidemo morda v Crn grob ter obnovimo in poglobimo življenje v družbi z Jezusom in Marijo ob varstvu naših dušnih pastirjev.

Sv. Lenart nad škofjo Loko. — Potočnik Leopold.

(Prav lepo je, Polde, da se vas je toliko zbralo. Staknil sem sliko, ko ste vsi zbrani; zato sem priobčil to namesto tvoje, saj ne boš zameril. Tudi skromnega vprašanja ne smeš zameriti: Če le boste vsi mož beseda? — Urednik.)